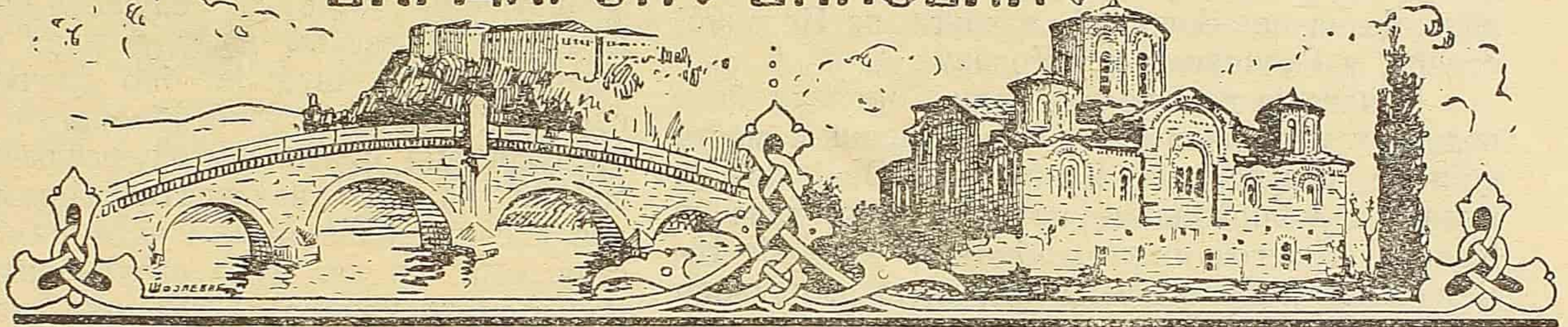

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ВАРДАРСКЕ БАНОВИНЕ

18. ЈУЛА 1931. ГОД.
СУБОТА

БРОЈ 2 ДИНАРА

ГОДИНА II. Број 81.
СКОПЈЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ излази један пут недељно. Годишња претплата је 80, а за иностранство 140 динара. Огласи се примају по утврђеној тарифи. Рукописи, огласи и претплата се шаљу на адресу Банске Управе за Уредништво Службеног Листа. — Уредник СИМИЋ СТЕВАН, директор гимназије у пензији.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

У циљу чувања и заштите свих шума, како државних тако и недржавних, те њиховог подизања и искоришћавања, прописује се на основу § 166. Закона о шумама и §§ 1. и 38 IV. — став 1. Закона о Банској Управи, за територију Вардарске Бановине следећа:

НАРЕДБА

I. Забрањено је како у државним тако и недржавним шумама без одобрења власника шуме:

1) Скупљање (крађа) сокова, смоле, мезгре, са шумског дрвећа

Смоларење се може одобравати од стране Банске управе односно од Дирекције Шума само у изузетним случајевима;

2.) Самовласно служење са колибама и торовима у шумама;

3.) Зирањење шумског земљишта и кошење шумских ливада.

II. Забрањено је у опште:

а) Пуштање стоке на попашу и жирење у шумама које су проглашене за заштитне шуме, као и у онима које су стављене под забран.

б) Повреда обала, насипа, водовода, јазова, канала и рибњака који се налазе у шумама;

в) Заузимање (узурпација) шуме и шумског земљишта;

г) Копање и вађење пањева шумског дрвећа и грмља у мањим размерама.

За сваку повреду прописа ове наредбе, биће окривљена лица кажњена по § 166. Закона о шумама новчаном казном до 1.000 динара; или затвором од 15 дана, ако за поједини случај није већ овим законом предвиђена посебна казна.

За све радње, које су противне овој наредби, има се поред казне изрећи и накнада штете по одредбама §§. 170. и 171. Закона о шумама по важећем ценовнику.

За радње, које су противне овој наредби а за које није предвиђена накнада штете у ценовнику за накнаду шумске штете III. Бр. 32027 од 28 VI 1930. (Службени лист Вардарске Бановине Бр. 20 од 16. августа 1930.) до доношења новог ценовника накнада шумске штете обрачунаће се по локалним тржним ценама, односно по процени стручног шумарског органа.

Узурпатори шуме и шумског земљишта отстраниће се са присвојене површине.

За штету, коју учине малолетници, лица под старатељством, слуге, пастири, шегрти, калфе и радници, одговорни су родитељи, старатељи, газде и мајстори, који ће се осудити на накнаду штете коју су починила поменута лица, у колико иста нису у стању да је плате у целости или од чести.

Ова наредба ступа на снагу даном обнародовања у Службеном листу Вардарске Бановине.

III. Бр. 11936

22. јуна 1931. год.

Скопље

(М, П.)

Бан

Вардарске Бановине

Жив. А. Лавић с. р.

ВЕСТИ ИЗ НАШЕ БАНОВИНЕ

Соколско славље у Кочану

Прошле недеље ове године приређене су две ретке и значајне прославе у нашој бановини. Једна на Западној, а друга на Источној страни, у Галичнику и у Кочану.

Кочане је добило свој нови Соколски Дом, подигнут у средини града, на најлепшем месту који је освећен на Петровдан. Овај дом је подигнут добровољним прилозима грађана из Кочана, а његов први добротвор било је Њ. Величанство Краљ Александар, који је подарио 25.000 динара. То је ванредно лепа и укусно сазидана зграда која ће бити леп украс овога места. Овде треба истаћи да је овај дом подигнут и на енергично заузимање г. Николе Димитријевића бив. среског начелника, сада банског саветника, који није жалио труда да би Кочане што пре добило и свој соколски дом.

Ценећи велики значај соколства на нашем Југу и у опште у држави, господин Бан Вардарске Бановине поклонио је Соколском друштво врло лепу и скупочену свилену заставу на чијим се тракама чита златним словима име њеног дародавца. И поводом освећење Соколског дома и соколске заставе приређене су у Кочану велелепне свечаности које су трајале 11, 12 и 13 јуна и које ће за дуги низ година остати у лепој успомени грађанства свију сталеча.

Свечаности су одпочеле на Петровдан у 8 сати благодарењем у цркви, па је затим у 9 часова било освећење Соколског дома, а у 10 сати освећење соколске заставе на соколском игралишту. Овом слављу присуствовао је изасланик Његовог Величанства Краља бригадни генерал г. Радонић из Штипа, а Г. Бана, који је кумовао освећењу заставе, заступао је начелник управног одељења Банске Управе г. Арса Петровић, а осим тога ту су се видели претседник Штипске општине Каламатијевић, окружни инспектор Михајловић, старешина соколске Жупе из Скопља Убавић, претставник друштва Јужносрбијанаца из Београда Јован Поповић, школски надзорник у пензији из Скопља, управник скопске полиције г. Хацић, као и многи угледни претставници из свију места Брегалнице. Било је преко десет хиљада гостију које је Кочане умело да дочека и да им бављене причини што угодно.

После извршеног обреда приређене су соколске вежбе на којима су узели учешћа преко хиљаду сокола и соколица, а који су својом дисциплином, одважним и гипким покретима и лепим вежбама задивили огромну масу народа. А импозантна је била и слича вежбача соколских чета са села, које наговештавају лепу будућност нашег соколства ни Југу. Ми овде са најлепшим задовољством истичемо велико одушевљење и неоспорно ретку агилност старешине соколског друштва у Кочану, омладинца Благоја Џибровића, трговца мештанина, под чијем је руководством соколство у овоме

крају у толикој мери напредовало, да је Кочане заузело прво место у нашој бановини. Никада Кочане није прослављало веће празнике, никада до сада није примило толико гостију и никада се његовим мирним улицама нису тако френетички уздазили одушевљени усклици Краљу, Краљевском дому, држави и народном јединству, као што је био случај приликом ове ретке прославе. Многобројни гости су свуда предусретани братски и одушевљено, а за што се има највише захвалити нашим соколима као и свима општинским часницима и грађанству, који су са пуно разумевања и љубави посведочили колико је код њих развијен смисао за савремени прогрес.

Приликом освећења заставе, соколског дома и на банкету забележени су многи одушевљени говори, од којих ћемо овде, у кратким потезима, донети говор, који је одржао заступник господина бана, развијајући соколску заставу.

Соколи,

Пала ми је у део пријатна дужност да вам у име Бана Вардарске Бановине Господина Живојина Лазића предам ово свето знамење и да вас у име његово овом приликом поздравим.

Соколи,

Народи се цене по ономе шта дају у садашњости како припремају поколења и шта им спремају за будућност.

Народу овога краја у томе правцу може се дати пуно признања јер ваши претци синови поносне Брегалнице били су толико свесни и јаки да су кроз пет стотина година робовања под туђином поред свих патњи и недаћа ипак успели да очувају оно што је најсветије обележје једног народа а то је да очувају своје српско име, језик и веру и да то предају у аманет својим поколењима која ће једнога дана дочекати дан ослобођења. Тако је и било и када су 1912 године а затим 1918 године победоносне српске армије, под вођством талашњег нашег престолонаследника а садањег Узвишеног Краља Александра раскинуле ропске ланце и браћу пригрлиле и присајединиле мајци Србији данашњој Краљевини Југославији онда сте ви као потомци тих својих предака већ били припремни да приступите раду на уређењу и државе и свога краја. За ово постоји најбољи доказ браћо ово што данас видимо у Кочану и тек ако упоредимо стање на дан ослобођења са данашњим даном онда ћемо уочити велики напредак који је постигнут у овом крају. Поред осталих културних и просветних тековина које су подигнуте у овоме крају видимо да је овде нарочито развијена соколска идеја која моћно чини да се народ васпитава како физички тако морално и национално.

Колико се поклања пажње соколству најбољи је доказ тај што је и наш узвишени Господар Његово Величанство Краљ први соко у нашој Краљевини а Његов син Његово Краљевско Височанство Престолонаследник Петар

као старешива стоји на челу свих сокола Краљевине Југославије.

И сам Ваш кум Господин Бан Лазић, кога имам част претстављати у овом свечаном чину, чинио је и чини све да се што јаче и боље развије соколство у оашој бановини.

Предајући Вам ову заставу ја Вам желим успех у раду да под њеним окриљем потпуно развијате соколску идеју како у физичком тако и у моралном и националном погледу и послужите на понос и срећу нашег Узвишеног Краља, свих снажних сокола и народа.

Здраво!

Велешани на Опленцу и код Њ. В. Краља

После ходочашћа на Опленцу, где су наши Велешанци положили венац на гробу блаженопочившег Краља Петра Ослободиоца, пошли су за Београд да се поклоне Његовом Величанству Краљу Александру и да Му, у име свога града и околине, подастру своју дубоку поданичку оданост.

У уторак 14 овог месеца једна депутација Велешана била је примљена у 11 часова пре подне код Његовог Величанства Краља. Председник велешке општине г. Тодор Живковић, поздравео је Њ. В. Краља овим говором:

„Ваше Величанство!

Пред Вама су чланови делегације велешког среза, које пред светло лице Његовог Величанства доводи нови живот обојен полетом и идеализмом. Имајући срећу да у прочишћеној атмосфери од пре две и по године па на овамо дишу пуним грудима и да уживају дане мира и спокојства, грађани Велеса и околине спонтано су дошли на мисао да оду и да се поклоне на светом месту Опленцу, те да се тамо у знаку најдубљег пијетета поклоне сени неумрлог Краља Петра I Великог Ослободиоца и на тај начин даду израза својој дубокој захвалности за сваколика добра, која су од ослобођења до данас добили и осетили.

И ова посета, као и многобројне друге, израз су новог препородитељског доба, које, како сви осећамо, води нашу отаџбину сунцу напретка, славе и величине. Пресрећан да ми се као вођи ове делегације пружи прилика да у име њено могу поздравити Ваше Величанство, нашег узвишеног и љубљеног највећег народног добротвора, ја у заносу те среће кличем најодушевљеније:

Да живи Његово Величанство Краљ Александар I и Његов светли Краљевски Дом.

Ове речи г. Живковића Велешани су прихватили дугим и одушевљеним клицањем Њ. В. Краљу.

А по том је узео реч г. Александар Левковић, индустријалац, бански већник и упутио нашем омиљеном Краљу ове речи:

„Ваше Величанство,

Наш народ из Јужне Србије, па и ми из Велеса и његове околине, преживели смо у прошлости тешку и мучну судбину; вековима је она према нама била немилосрдна, и сав смисао нашег живота лежао је у борби за чување своје егзистенције и националне свести. Дани слободе и дани спокојства дошли су нам тек у 1912, — односно 1918 године. Тек тих година осетили смо да су снови мучне прошлости ипак остварени. До ослобођења дошло је благодарећи мудрој владавини блаженопочившег Краља Петра I Великог Ослободиоца и благодарећи узвишеном војсковођи ондашњем Престолонаследнику, а сада Вашем Величанству, — нашем љубљеном Краљу (бурно и дуготрајно клицање „Живео Краљ“!). Са ослобођењем нашим наишао је и преокрет у судбини нашој. Вековна немилосрдност њена престала је. Очинско старање милост Краљевска, добра сваке врсте и подстицаји управљени у добром смислу дошли су на место зулума за време робовања. Под топлотним зрацима тог очинског Краљевског старања, данас наш Југ корача напред, а у том корачању и замаху и Велес не изостаје. Слободан и спокојан, он ради, и то много ради, те да би што пре, бар у неколико, стигао у ред оних градова са севера и северо-запада наше Краљевине, којима се је културна срећа много раније насмејала. Живот је код нас, благодарећи многобројним корисно решеним општим проблемима, у своје повољном развоју. Већ се јављају појединачно и колективно тежње, које су израз и наше неизмерне љубави према династији Карађорђевића и добро упућених ствари од оних који воде. Са изванредно срдачним одушевљењем придружио се Велес са околином намери да се оде на Опленцац, Авалу и Београд и да се тамо у знаку захвалности и свеколике досадање благодети учини дужна пажња.

Ја, као и сви моји другови, пресрећни смо, што смо могли пред Вашим Величанством — нашим љубљеним Краљем (Одушевљено клицање: Живео!) поклонити се и подастрти Му осећаје најдубље благодарности и најпотпуније оданости.

У име својих Велешана и браће из среза велешког, кличем из дубине срца:

„Живио Његово Величанство Краљ и цео Краљевски Дом“. Крај говора г. Левковића праћен је дуготрајним и одушевљеним усклицима: Живео Краљ!

Њ. В. Краљ захваливши се на овим говорима, прилазио је свакоме од присутних Велешана и грађана из среза велешког, које је представљао Његовом Величанству председник општине велешке г. Тодор Живковић. Њ. В. Краљ је са сваком од њих изменио по неколико речи распитујући се за црилик у којима живе. Ту је било представника не само из Велеса већ и из готово свих села велешког сре-

за и када би на питање Њ. В. Краља поједини рекли да су из тога или тога села, Њ. В. Краљ је са одличним познавањем примећивао да зна за поједина места о којима је било говора. Аудијенција код Њ. В. Краља трајала је сахат и по. За време тога пријема неки од чланова делегације поднели су личне молбе Њ. В. Краљу.

Председник Краљевске владе армијски генерал г. Петар Живковић примио је Велешане, па је потом Београдска општина одржала, у њихову почаст, свечану седницу, којом приликом су одржани веома лепо и родољубиви поздравни говори између представника престоничке и велешке општине. Београдска Општина је приредила и свечан банкет у Топчидеру којом приликом је предато Београд. Општини један леп дар града Велеса. То је један тањир на коме је у барелефу израђена црква на Опленцу, производ Велешке Творнице Керамичких радова Александра Левковића, банског већника.

Сутрадан Велешани су посетили Авалу, где су се поклонили гробу Незнаног јунака, и ту положили леп венац.

Нова Црква у Галичнику

На Петровдан је извршено у Галичнику освећење нове цркве, коју је тамошњи народ подигао добровољним прилогом. Овај свечани верски обред извршио је српски патријарх Њ. Светост Варнава уз асистенцију епископа бачког Иринеја и злетовско-струмичког Венијамина као и уз припомоћ више свештеника из места и околине. Његово Величанство Краљ је указао нашем родољубивом Галичнику велику част што је у лицу команданта армије генерала Неђића послао свога изасланика, а тако исто и Краљевска Влада коју је заступао Бан Вардарске Бановине г. Живојин Лазић. Овој реткој народној свечаности присуствовали су многи гости из Београда, Скопља, Тетова, Гостивара, Дебра и свих оближњих места тако да се не памти да је Галичник икада у својој прошлости видео у својој средини толико гостију, као што је то доживео приликом овога славља. И тада су наши Галичани, на један диван и отмен начин посведочили колико је код њих развијено гостољубље и колика је њихова традиционална оданост према своме витешком владару, народном и државном јединству.

Галичник је са пуно права доживео ову ретку част коју су му указали са највишег места, од стране Краљевске Владе као и од многих других чинилаца у држави, јер је свима нама одлично познато да је то један од изузетно пасивних крајева у Југославији, место кршева и бесплодних литица, али се зато никада нису ови вредни, жилави и ретко продуктивни људи обраћали ни за какву државну помоћ; они нису преклињали ни за храну, ни за друге помоћи, већ су вазда доспевали да буду добри порески обвезници. А оно што им је

на дому ускратила природа, они су то надокнадили на другој страни. Познати су широм света као честити и марљиви печалбари, одлични каменоресци, искусни мајстори и грађевинари, добри пастири и прерађивачи млека, кафеције, пекари, занатлије, а уз то на далеко прослављени зографи и конаоничари, чија су уметничка дела понос целе нације. Ето, то је најлепша и најизразитија карактеристика овог марљивог места, а то су ретке врлине којим се поред Галичанаца поноси и наша Бановина, као што се њиме дичи и целокупно Југословенство; те ноје чудо што су петровданске свечаности у Галичнику постале у исто време и свечаности целокупне наше нације.

Нова општинска управа у Тетову

Одлуком Бана Вардарске Бановине П. II Бр. 999 од 4 овог месеца, постављена је нова општинска управа у Тетову, коју чине ова лица:

Претседник Петровић Марко, чланови: Парлић Коста, Раифовић Али и Софронијевић Славко; одборници: Антић Риста, Шугдић Ђорђе, Поповић Владимир, Димитријевић Стојадин, Глигоријевић Наца, Берасимовић Сера, Смирић Атанасије, Митрушовић Ђорђе, Арслановић Мустафа, Адемовић Исмет, Ибраимовић Руфат, Османовић Х. Абдул, Ђеримовић Ибраим, Асимовић Шаип и Шабановић Емин.

Охридско чудо

Путни доживљаји из Јужне Србије

Под горњим насловом, најраширенији аустријски илистровани лист, „Дас Интересанте Влај“, доноси следећи чланак из пера Дра. Алфреда Цонера, који је ту скоро пропутовао нашу Бановину:

Чудо, јер сам очекивао нешто сасвим друкчије. Долазиш у Јужну Србију, данашњу Вардарску Бановину, тако названу по реци која, са својим мрким котрљајућим се валовима, доминира над целим подручјем; долазиш у земљу о којој не знаш ништа друго већ само то, да је некада била најтамнија страна Балкана. Силазиш у Скопљу из удобног воза и већ примећујеш минарете који стрше пут плавога неба, већ срећеш туркиње застрта лица и циганске носаче, насртљиве али и поуздане који лењствују око железничке станице. Фес и кече преовлађују. Скренеш ли само неколико корака од модернизоване, централно-европске главне улице — на којој се увече шетају врло елегантни официри у белим летњим униформама и даме у тоалетама најновијег париског кроја — и већ ти се пружа бучни, енервирајући живот пазара, са радњама без излога и са излозима без радња.

Усудиш ли се ићи по каменитим улицама — не да се описати што један ауто има све да поднесе, али драж овакових возња увећава се на квадрат, до пустоловине — и видећеш сасвим особите уметничке споменике, старосрпске црквене грађевине, чије одржање, с обзиром на старост, побуђује усхићење свакога стручњака. Даље пак, као прилепљени по падинама и скривени погледу ока, које их не тражи, леже расути у тишини и самоћи тамних шума разни манастири. Као на пр. Свети Јован Бигорски у долини Радике, пуној дивље романтике Тетово и Дебар пружају ти мукли вртлог између овчевине и овчег свра, меса хитно печеног на отвореној ватри, пушеће се масти и лука — а наједанпут се налазиш у једном рибарском градићу, каквих виђаш на далматинској обали или у Италији. Положен на високој хриди, која стрши попут рта према језеру, лежи Охрид са својим кућицама, прилепљеним о стрмој падини као гнезда ластавица, а увијен је у атмосфери, засићеној зејтином и масним мирисом рибе.

Данас је онде тихо. Охрид је изгубио своју важност као транзитно место између Албаније и Јужне Србије. Осиромашао је, али његови зидови још одишу величином прошлих векова. Охрид је увек био место о које се је водила борба; као грчко насеље Лихнидос, био је главни логор легија римске покрајине Новог Епира — осамнаест кула и четири тврђаве сведоче још сада о стратегијској важности господарице Вие Егнације, тога увек траженог пута к мору — као чежња досељених Словена, затим као средиште неуморне мисијске делатности Св. Наума и Св. Климента, нападнут и опустошен као престоница цара Самоила. И као пушећа гомила развалина после повлачења Нормана. Српски краљеви и цареви бирали су Охрид за своје седиште. Чак и крилати Марков лав (Венеција) пружао је за њим појудно своје шапе. Тек под турском власти, изложен без заштите нападајима и војним походима, Охрид је пропао.

Кад се иде чаробним сплетом ћорсокака при сваком завоју отвара ти се нов, можда све лепши поглед на језеро, које ти изгледа бескрајно, а испуцани зидови са откривеним циглама и гредама, стидљиво препокривени древном дивљом лозом и тешким, висећим глицинијама, речито су сведочанство некадашњег великог богатства племства: нека врста немачког средњег века, пренетог у грчко источни.

До четири спрата у висини стрше куће, стиснуте на што мањем месту, тако да није било тешко с балкона пружити један другому руку. Кроз чудне, оштре сводове из времена Дубровчана светли се сјајно плаватнило модрога неба. Али у Охриду је увек успламтио нов живот. Већ ничу из земље модерне грађевине и чим буде довршена железничка пруга нормалног колосека, трговина, која је за сада уништена, добиће новог полета.

Страна штампа о Југославији

El Dia Grafico. — Шпански лист, који излази у Барселони, доноси у своме броју од 31 маја ове године следећи чланак о нашој држави:

Београд је права културна кула светиља Балкана, док је Загреб веома лепа варош и културни центар северне Југославије. Али, српска култура нарочито се осећа у Јужној Србији. Срби су збиља овде створили права чуда у току последњих дванаест година. То се најбоље види у самом Скопљу, које данас узима све културније облике, док је пре рата било обична прљава азијатска варош. Срби пружају овом крају збиља веома меого на пољу културе. Док раније човек у овом крају ни у рођеној кући није смео мирно да спава, дотле данас могу путници да путују и по најзабаченијим кутовима ове провинције а да им се ништа не догоди. С једне стране ово је велика штета, пошто је на овај начин пестало старог романтизма у овом делу Балкана. Он се сада повукао у Албанију и Бугарску, где човек, ако жели, још једнио може да нађе романтичну смрт под ножем бандита. И ја сам очекивао да ћу овде наићи на овај романтизам, али ме је бан у Скопљу, на моју нијећу жалост, потпуно разуверио у овом погледу. Доцније сам се уверио да је он имао право и да више нема у Јужној Србији овог бандитског романтизма. На свима странама осећа се културна рука Срба; поља цветају, вароши добијају европски изглед, подижу се нове насеобине и на сваком кораку осећа се дах европске културе. Срби у овом крају нису никад употребљавали насиље да би овом примитивном народу наметнули културу. Они су се у овом правцу служили једино пацифистичким методама. Мора да се призна да је њихов посао врло тежак, јер налази на велики отпор примитивности у којој је овдашње становништво раније научило да живи. Али, раније или доцније, овај тежак задатак Срба ипак ће бити реализован, пошто он иде у корак са историјским потребама и развитком човечанства.

ОГЛАСИ

Упис у школу за здравствене помоћнике

Школа народног здравља у Загребу на основу Закона о стручним школама за помоћно особље у социјалној и здравственој служби од 13-XI-1931 расписује натечај за пријем ученика у Школу за здравствене помоћнике.

Сврха је ове школе да оспособи помоћно стручно особље за рад код сузбијања заразних

болести и за надзор над живежним намирницама.

По свршетку ове школе могу ученици бити намештени као дезинфектори или тржни надзорници у хигијенској или јавној здравственој служби према прописима закона о чиновницима.

У школу се примају ученици с најмање 4 с успехом свршена разреда средње или грађанске школе, који нису млађи од 18 ни старији од 28 година. Обука у школи траје 12 месеци а почиње 1 септембра 1931 год.

Молбе прописно таксирани с приложеним крсним листом, домовницом, школском сведоџбом, лекарском сведоџиом и сведоџбом о понашању треба послати најкасније до 1 августа 1931 Школи народног здравља у Загребу, Мирогојска ц. 4, где се могу добити све детаљније информације о школи.

Уписна такса износи Дин. 100.—

1—1

НАТЕЧАЈИ

Општина Мургашка

Општини Мургашкој у срезу жеглиговском Бановине Вардарске, потребан је деловођа.

Рефлектинти, који испуњавају услове из чл. 114 зак. о општинама, имају се обратити суду и одбору општине Мурашке молбама и са својим документима.

Принадлежности за ову годину износе месечно 1150 хиљаду сто педесет динара.

п. 1—1

Општина Кавадарска

Према одборској одлуци од 4 јула 1931 године Бр. 6411 потребан је овој општини командир градске страже и то који испуњава услове из чл. 10 Правила за општин. страже.

Командир који жели ступити на ову дужност нека поднесе молбу са потребним документима најдаље до 30 јула т. г, непосредно овоме суду.

Плата је командиру страже 1400 динара месечно и све остале принадлежности које му прописује правилник.

п. 1—2

Здравствени референти

На основу наређења Министарства Социјалне Политике и Народног Здравља С.Бр. 12543 од 29 јуна 1931. год. а у вези § 43. закона о лекарима Краљевска Банска Управа Вардарске Бановине у Скопљу расписује овим конкурс за попуњење места здравствених референата срезова: кривопаланачког са седиштем у Кривој Паланци и подгорског са седиштем у Сувој Реци.

Кандидати који желе конкурисати на ова места морају поднети уз молбу ова документа:

1) документе по §§ 2, 3 и 4 закона о чиновницима;

2) диплому о свршеном медицинском факултету у оригиналу или овереном препису. Ако је кандидат свршио на страни, диплома мора бити нострифицирана;

3) Крштеницу и доказе о брачном стању, броју деце и годинама њиховог рођења.

Изабрани кандидати уживаће сва права по закону о чиновницима.

Пријаве са свима документима доставити директно Санитетском Одељењу Министарства Социјалне Политике и Народног Здравља најдаље до 31. јула 1931. године.

Из канцеларије VI одељења за социјалну политику и народно здравље Вардарске Бановине VI Бр. 16887 од 7. јула 1931. године.

1—1

Варошица Липљан

Суд општине варошице Липљана, у срезу Грачаничком Бановине Вардарске, расписује натечај за једну општинску бабицу са седиштем у Липљану,

Кандидаткиње треба да испуњавају ове услове:

1. да су курс за бабицу свршили;

2. да имају најмање 5 година праксе у својој струци и

3. да у молби дају свој пристанак за коју би се најмању плату могли примити, а иста је већ предвиђена месечно 1200 динара.

Пријаве ће се примати до 25 јула 1931 г.

Из канцеларије Суда Општине варошице Липљана 7 јула 1931 год. Бр. 3136. п. 1—1

НАБАВКЕ

Економат Банске Управе

Набавка писаћих машина

На основу чл. 82 до 105 Закона о државном рачуноводству, извршиће се писмена (офертална) лицитација за набавку (20) двадесет комада писаћих машина разнога система, у економату Краљевске банске управе Вардарске бановине, на дан 8. августа 1931 год.

Понуде, прописно затворене и запечаћене примаће се до 10 и по часова истога дана, а отварање понуда почиње тачно у 11 часова.

Понуде морају бити таксирани са 100 дин. таксене марке, на коверти треба да је написано: „Понуда за набавку 20 писаћих машина од понуђача Н. Н.“

Понуђачи домаћи, полажу 5% а страни 10% од понуђене суме на име кауције на каси VII финансијског одељења Краљевске банске управе у Скопљу, у готовом новцу или вредносним папирима, ови потоњи дужни су бла-

гајници поднети и списак вредносних папира у дупликату са ознаком серија и бројева.

У понудама треба да је наведено, да су надметачу услови познати и да признаје да се по њима надмеће.

Понуђачи су дужни комисији предочити уверење о надметачкој подобности, уверење о плаћеној порези за прошло и текуће тромесечје и реверс о положеној кауцији.

Ближи услови могу се видети свакога радног дана за време радних часова у економату Вардарске Бановине.

1 Број 13532 Из канцеларије 1 општег одељења Краљевске банске управе Вардарске Бановине. 2—3

Набавка 200 килограма хинина

Одељење за Социјалну политику и народно здравље Вардарске Бановине у Скопљу, у смислу решења Господина Бана 6 Бр. 15.676 од 23 јуна 1931 год путем јавне оферталне лицитације набавиће горњу количину хинина.

Лицитација ће се одржати на дан 25 јула 1931 година, а ако ова не би успела из каквих разлога, друга ће се одржати на дан 6 августа.

Понуде у затвореном коверту таксиране са 100 динара и са потребним документима доставити на адресу: Одељење за Социјалну политику и народно здравље Вардарске Бановине понуда хинина на 6.Бр. 15676/31 год.

Понуде се имају доставити овом одељењу најпаље до 11 часова пре подне на дан 25 јула 1931 год, заједно са доказом о положеној кауцији код 7 финансијског одељења Вардарске Бановине у Скопљу.

Услови се могу добити у канцеларијско време код истог одељења, на основу молбе таксиране са 5 дин. и положених 20 динара у готову.

Из одељења за Социјалну политику и народно здравље Вардарске Бановине у Скопљу 6.Бр. 15676 од 23 јуна 1931 год. 3—3

Набавка фате

VI одељење за Социјалну политику и народно здравље Вардарске Бановине у Скопљу, према решењу Г. Бана VI Бр. 15478 од 20 јуна 1931 год. набавиће се путем оферталне јавне лицитације овај материјал:

750 кгр. „Брунзове фате“ прима квалитет, роловане у папирним омотима по 5 кгр.

1.000 кгр. „Папирнате фате“ паковане у пакетима по 5 кгр. прима квалитет.

Лицитација ће се одржати на дан 22 јула 1931 год. у канцеларији VI одељења Вардарске Бановине у Скопљу у 11 часова пре подне, а ако ова не успе, II офертална јавна лицитација одржаће се на дан 3 августа 1931 године на истом месту.

Кауција за наше поданике износи 5% од

понуђене суме, а за стране поданике 10% и има се положити на каси VI одељења бановине у Скопљу најдаље до 10 часова пре подне на дан лицитације.

Понуде слати истом одељењу са свима потребним документима, таксиране са по 100 динара и запечаћене у коверту најдаље до 11 часова пре подне на дан лицитације.

На коверту назначити број решења и „понууда за набавку фате“.

Лиферовање у року од месец дана франко 15 бановинских болница према учињеној подели материјала у прописаним условима по саопштењу одобрења лицитације.

Услови се могу набавити код VI одељења бановине у Скопљу сваког радног дана у канцеларијско време уз прописну молбу и таксу у Дин. 20 у готову.

Из VI одељења за Социјалну политику и народно здравље Вардарске бановине VI Бр. 15478, од 20 јуна 1931 г. у Скопљу. 3—3

Набавка потреба за Бановинску Болницу у Власотинцу

Управа Бановинске болнице у Власотинцу одржаће на дан 9 августа 1931 године, прве усмене лицитације за набавку свих болничких потреба као што су: хлеб бели и црни, млеко, маст, месо, бакалук и дрва за -ориво, а за време од 1 септембра 1931 године па до 28 фебруара 1932. године.

Услови су прописани и могу се видети свакога дана у канцеларији економа болнице.

На случај да се ова прва лицитација не би могла одржати, одржаће се друга на дан 30 августа 1931. године.

Кауција се полаже на Болничкој каси најпаље до 10 часова одређеног дана за лицитацију и мо наши држављани 5% а страни 10% од предрачунске суме за набавку артикла који се лицитира.

Лицитанти имају собом понети документа предвиђена тач. 6 чл. 13. Правилника у зак. о држав. рачуноводству.

Из канцеларије Бановинске Болнице у Власотинцу 5 јула 1931 год. Бр. 1268. 1—3

Набавка намирница

У економату бановинске болнице вардарске бановине у Битољу одржаће се у 11 часова пре подне:

1 На дан 20 VIII-1931 год. прва усмена лицитација за набавку бакалука и осталих потреба за време од 1 октобра 1931 год. до 31 марта 1932 год. закључно и то:

За бакалук на суму око	53.700 д.
За мртвачке сандуке на суму око	3.800 „
За остале ситне потребе на суму око	2.830 „

Свега на суму око 60.330 „

У случају да се ова лицитација не одржи из којих било разлога, друга усмена лицитација одржаће се на дан 10-IX-1931 под истим условима и на истом месту.

II На дан 26-VIII-1931 одржаће се прва усмена лицитација за набавку хлеба, меса и млека за болничке потребе у времену од 1 октобра 1931 г. до 31 марта 1932 год. закључно и то:

За хлеб бели и црни на суму око	19.800 д.
За месо на суму око	42.000 „
За млеко на суму око	21.000 „

Свега на суму око 82.800 „

У случају да се ова лицитација не одржи из којих било разлога, друга усмена лицитација одржаће се на дан 16 IX-1931 год. под истим условима и на истом месту.

Услове и све законске прописе заинтересована лица могу видети сваког дана у канцеларији економата болнице.

Кауција се полаже пред комисијом која врши лицитацију приликом подношења документа и то наши поданици 5%, а страни 10% од горе означених предрачунских вредности.

Позивају се заинтересована лица да одређених дана предстану болничкој канцеларији у 10 часова пре подне са свима документима која се траже ст. 6 чл. 13 Правилника за извршење одредаба из одељка „Б. Уговори и набавке“ Закона о Државном Рачуноводству по прописаној форми.

Из канцеларије Бановинске болнице у Битољу бр. 1973 од 9-VII-1931 год.

1—3

Набавка дрва

На основу чл. 82—86 Закона о Државном рачуноводству и Правилника за извршење одредаба из одељка „Б“ уговори и набавке истог закона и чл. 13 и 24 на дан 7 августа 1931 г. у 10 часова пре подне одржаће Управа Ниже Пољопривредне Школе у својој канцеларији јавну усмену лицитацију за набавку 350 м. дрва за гориво.

Кауција се полаже на каси Пољопривр. Школе на дан лицитације 5% наши а 10% страни поданици од укупне вредности.

У случају да прва лицитација не успе друга ће се одржати на дан 14 августа тек. год. а да и ова не успе трећа ће се одржати на дан 3 септембра 1931 године.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне Школе у Битољу бр. 1820 од 1 јула 1931 год.

1—1

Кретање заразних болести на територији Краљевске Банске Управе Вардарске Бановине

За време од 1. до 30. јуна 1931. год.

Ред. број	ОБОЛЕЊА	Остало од пр. извешт	Нови случајеви	Свега боловало	од свих случај.		Остаје
					оздр.	умрло	
1	Febris flava						
2	Variola vera						
3	Thyphu exanthemat	2		2	2		
4	Typhus recurens						
5	Tiphus abdominalis	10	12	22	7	3	12
6	Dysenteria	3	49	52	4	8	40
7	Scarlatina	11	12	23			
8	Diphtheria et Croup—	15	38	53	24	7	22
9	Encephaliti lethargica	1		1	1		
10	Mening corebro spinalis epidemic.	2	3	5		3	2
11	Morbili	126	214	340	277	3	160
12	Erysipelas	9	18	27	11	1	15
13	Malleus						
14	Sepsis puerperalis						
15	Anthrax						
16	Trachoma	1		1			1
17	Lussa (rabries)						
18	Lepra	2		2			2

Из Одељења за социјалну политику и народно здравље у Скопљу VI. № 17303/31.

Власник Службеног Листа је Банска Управа Вардарске Бановине у Скопљу.

Чековни рачун 80.121. — Стан уредника: Кеј Краља Александра 117.

Штампарииа и књиговезница Василија Димитријевића — Скопље, Краља Петра — Телефон 183